

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3859/2020
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Ибрахим Танкосић и Емир Танкосић адвокати из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Емир Фетаховић адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 280/20 од 05.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Новом Пазару Гж 280/20 од 05.08.2020. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару П 8/18 од 06.03.2020. године одбијен је предлог пуномоћника тужене ВВ из ... за исправку пресуде тог суда П 8/18 од 08.04.2019. године.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 280/20 од 05.08.2020. године одбачена је жалба као неблагоприятна.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужена ВВ је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 420. став 3. и 6. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана.

Другостепени суд је одбацио жалбу тужене као неблагоприятну, са образложењем да је пропуштен законски рок прописан чланом 367. став 1. ЗПП, јер је препис првостепеног решења достављен пуномоћнику тужене 07.04.2020. године а жалба предата суду 11.05.2020. године.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се изјављеном ревизијом указује да другостепени суд није применио Уредбу о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник

Републике Србије“, број 38 од 20.03.2020. године) и да је зато погрешно оценио благовременост изјављене жалбе.

Одредбом члана 2. став 1. наведене Уредбе прописано је да рокови за изјављивање правних лекова, правних средстава или за предузимање других процесних радњи у поступцима из члана 1. те Уредбе престају тећи за време ванредног стања. Уредба је потврђена Законом о потврђивању Уредаба које је Влада уз супотпис председника Републике донела за време ванредног стања („Службени гласник Републике Србије“, број 62 од 29.04.2020. године). Означена Уредба престала је да важи 06.05.2020. године - даном ступања на снагу Закона о важењу Уредаба која је Влада уз супотпис председника Републике донела за време ванредног стања и које је Народна Скупштина потврдила („Службени гласник Републике Србије“, број 65 од 06.05.2020. године).

Препис првостепеног решења, против којег је тужена ВВ изјавила жалбу, достављен је њеном пуномоћнику 07.04.2020. године. У време доставе тог решења на територији Републике Србије било је проглашено ванредно стање тако да, сагласно члану 2. став 1. наведене Уредбе, у овом случају рок за жалбу није ни могао почети да тече. Тај рок је почео да тече 06.05.2020. године, са даном престанка важења Уредбе. Жалба тужене предата је суду 11.05.2020. године, пре истека рока од 15 дана предвиђеног чланом 367. став 1. ЗПП, који се у овом случају рачуна од дана престанка важења Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године.

Из наведених разлога, побијано другостепено решење је морало бити укинато и предмет враћен другостепеном суду на поновни поступак, ради одлучивања о изјављеној жалби.

Сходно изложеном, на основу члана 415. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић